

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА-ТЪ:

3 1/4 двадесетипенни (бѣли меджидѣи) прѣдплатени за всѣхъ лѣтъ.

Писма и дописки ще се отправятъ, освободени отъ разности, до Редакціята на Българска-та Пчела.

Стойностъ-та на вѣстникъ-тъ ще се винеа у Г. Ст. Георгиева. Кассиерши.

Единъ листъ 1/4 Цванецъ.

Редакторъ и поръчителъ: ИСПАСЪ ПОПЕСКУ.

Ромъно-Българска Печатница на Х. Д. ВАКЛИДОВА.

ИЗДАВА СЯ СЪКОЙ ВТОРНИКЪ.

БЪЛГАРСКА ПЧЕЛА.

ВѢСТНИКЪ ПОЛИТИЧЕСКИ, ЛЮБОСЛОВЕНЪ И ТЪРГОВСКИ.

ПОДПИСА-ТЪ СЯ ПРИМА:

Въ Браила у Г-да Т. Икономова и А. Константинова а по други-тъ градове у Г-да познати-тъ Настоятели, кои-то отговарятъ за вѣстника-тъ. За книжени и общенезни извѣстия не се плаща нищо.

Други-тъ по 1 гр. малкия-тъ редъ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.

Спасение-то на Българи-тъ еданае прииматъ точки-тъ кои-то фенерска-тъ патриаршія може да издаде ужъ за рѣшеніе-то на черковнія-тъ Вѣпрогъ; тѣ трѣба да протестуватъ едногласно и съгласно А колѣхъ Ц. Правителство да ги избави за съкога отъ това чуждо за тѣхъ духовенство. Другояче, онзи кой-то не се отнесе тѣй ще има тѣжка отговорностъ прѣдъ Бога, прѣдъ народа-тъ и прѣдъ съвѣсть-тъ си.

На мѣсто Г. Д. Дучевича, кой-то си даде оставка-тъ; избра се за настоятелъ Г. Т. Икономовъ.

Камъ вънкаши-тъ настоятели вьсички родолъзиви спомоществователи на Българска-та, пчела.

Три-тъ мѣсеци отъ втора-тъ година на Българска-та Пчела се свършихъ и започна второ-то тримѣсячье, а отпийлъ още не ни се внесли (или твърдѣ малко) годишно-то спомоществование. За да не досаждаваме на спомоществователи-тъ, и съ надѣждж, че всякой си знае дълга, ние прѣмълачивахъ и не сме направили никое забѣлежаваніе въ Вѣстника-тъ за ново, или вѣтхо. Нъ сега дохождамъ въ нужда да наумимъ на сички-тъ въобще спомоществователи да сторятъ добръ и си заплати всякой на врѣмя за да не повтаряме вече и други пѣтъ и да пълнимъ Вѣстника-тъ съ подобни извѣстия.

А на оныя, кои-то още не си исплатили ланско-то, не знаемъ що да кажемъ, като имъ се писа и расправихъ и тришъ, кое-то и тѣ сами знахъ. Дали не ще бы срамотно отъ други-тъ близосѣдни намъ народи, кои-то иматъ повече Вѣстници на езика-тъ си, и си заплащатъ всякы на врѣмя, а ние съ 2-3 Вѣс. да се удумваме само съ това?

Като показваме такава студенина какъто за всичко що е народно, тѣй и камъ Вѣстници-тъ си, то ще каже, че никому не е видно, ако прѣста-

не Вѣстника, нито ще помисли пѣкой че това е за насъ Българи-тъ голѣмъ срамъ.

Тукашни-тъ акціонери, и настоятели-тъ на Бѣл. Пч. можихъ, какъ да е, да одържатъ до нинѣ рѣдовно-то изваждане на тоя листъ; нъ ако спомоществователи-тъ стоятъ и отсега се тѣй, страшно е, че тукашни-тъ не ще можатъ да спомогнатъ за да се свърши година-та, а за по-нататѣтъ не знаемъ какво ще стане.

За това умоляватъ се Г-да настоятели-тъ повнѣ да се погрижатъ за да се събере както, дѣто не си исплатили отъ вѣтхо, тѣй и за тѣсгодишно-то спомоществование, да прибератъ, колко-то по-скоро могатъ стойностъ-та на Вѣстникъ-тъ и да ни внесатъ незабавно до тукашно-то настоятелство.

А оныя настоятели, прѣзъ кои-то се испраща Вѣстника-тъ; по пѣконмѣста въ Турско, да се погрижатъ зарѣдовно-то испращане на сички-тъ вроеве, зашто-то се научаваме че отъ много мѣста спомоществователи-тъ се оплакватъ, че късно приемали Вѣстника, та оттогава става сѣжика и махана да се събере спомоществование-то на врѣмя, и мнозина перачатъ да плататъ, дѣдѣто Вѣстникъ-тъ имъ се не и сираща рѣдовно.

Настоятели-тъ,

А. Константиновъ.

Т. Икономовъ.

Браила, 6 Августа 1864.

Политич. изгледъ.

Дѣтъ голѣми германски сили обявили официално на Франция и на Англія подписание-то въ Виенна на прѣдварителния-тъ трактатъ за миръ. Англійскія-тъ кабинетъ отговорилъ съ горчивина като поискалъ рѣшително жребіе-то на народа-тъ за рѣшеніе-то на дано германскія-тъ въпросъ. *Сивернитъ Газета*, органъ на пруското министерство отговорила на тая англійска нота, която споредъ нея, съдържава сѣрдитина.

Чудно си вижда, казва тоя вѣстникъ, за гдѣ-то лондонскія-тъ кабинетъ изважда днесъ на явѣ народно-то жребіе, когато прѣдставници-тъ на англійска-та политика си противихъ страстно на начало-то на това жребіе въ лондонска-та конференція, а пакъ Пруссія не противостоене на исканіе-то да си допитагъ желанія-та на народи-

Отъ своя страна Франция въ отговора-тъ си на прусска-та нота и на австрійска-та се ограничила да припорѣча на съюзни-тъ дворове да бждатъ великодушни и да не прѣтискатъ Данія подъ много жестоки условия.

Тая постѣпка подбудила изясенія кои-то се были дали на Лондонъ съ начинъ съобразенъ на англійска-та нота, а на Парижъ, съобразно съ пріятелски-тъ съвѣти на Франция. На прусскія-тъ посланикъ въ Парижъ се обадило да даде на французскія-тъ кабинетъ да разумѣе че вѣстникъ-тъ загуби на Данія се обезнагубявали чрѣзъ военни-тъ разноски гудени на гърбъ-тъ на княжества-та и чрѣзъ присъединеніе то съ Данія на области-тъ Рибъ и на островъ Арое кои-то се правили частъ отъ Шлесвигъ.

Нъ, макаръ и французско-то правителство да се е отнесло только пріятелски съ съюзни-тъ германски сили, то не одобрявало опова което отъ подирѣ стинало въ Виенна, на Франкфортъ и въ княжества-та. Това чувство се явява въ заслужива тѣ вѣстници на французско-то правителство и особито въ *Комитюсѣ* кои-то начѣргава по слѣдующія-тъ начинъ положеніе-то на княжества-та относительно къмъ германскія-тъ сили: » Австрія и Пруссія правихъ бой безъ съдѣйствіе то на княжества-та кои-то се осѣдихъ да стоятъ страдателни зрители; днесъ правятъ миръ безъ съдѣйствіе то на княжества-та и явно негли че безъ тѣхно съдѣйствіе и безъ тѣхно съизволеніе ще наредѣтъ смѣтка-та на разности-тъ за исплащаніе; съ една дума, сичко кое-то се прави днесъ въ работа-тъ на княжества-та се прави безъ тѣхъ, тѣй какъ то го доказватъ избылно протести-тъ кои то сѣки день се обнародватъ отъ публични-тъ листове. Ако, продължава заслужива тѣ вѣстникъ, воюющі-тъ сили бѣхъ прѣли съвѣти-тъ на безпристрастно-то мнѣніе на Европа и бѣхъ съизволили, отъ начало-то, да си допитатъ отъ желанія-та на народа-тъ, вмѣсто да прибѣгватъ до насиліе, много нещастія, много неправди бѣхъ се отбѣгнали. »

Нѣмскія-тъ вѣстници утѣриватъ че лондонскія-тъ кабинетъ и парижскія-тъ отправили тайни депешы до съюзни-тъ германски дворови, за да ги приканятъ да се гуди въ дѣйствіе вѣхгя-тъ проектъ за набѣлежаваніе-то на границы-тъ. Цѣль-та на тоя проектъ е народи-тъ отъ области-тъ кои то ще се отстѣпнѣтъ, да избератъ народностъ-тъ на кои-то искатъ да надѣждж.

Утѣриватъ още че, по случай на пѣтуваніе-то на Галекія-тъ князь, англія като искала да даде единъ знакъ за състраданіе къмъ Данія, приготвила е дна нова постѣпка въ кой-то се мяча да гуди и Франция, съ цѣль да добы-

отстѣпки за полза на данско-то царство-Вѣрватъ че тая постѣпка щяла да се приеме отъ Франция като безсѣдственна и като не въ състояніе да измѣни положеніе-то.

Имаи причина да вѣрваме казва единъ французскі вѣстникъ, че Франция да вѣзѣ въ тая нова постѣпка за която я кани англійскія-тъ кабинетъ. Начинатъ съ кого-то французско-то правителство глѣда тая работа е позната, то се изрече високо въ много случаи върху начина-тъ за рѣшеніе то на тоя въпросъ кое-то му се вижда по логическо. То е да остави народа-тъ да се изрече самъ върху щастіе то си. Мнѣніе-то му не вѣстержествува; то не ще избере прочее частъ въ кого-то сичко това е рѣшено отъ напѣдъ въ прѣдварителни-тъ точки за да испита още една постѣпка на коя-то несполучаваніе-то му се вижда явно. Напротивъ, въ днешни-тъ обстоятелства, ще на мѣри повече причини за да стои дагдѣ и да чака отъ колко-то напѣдъ. Отъ друга страна, притѣганіе то на военни-тъ прусски минисгъръ во Франция и ирѣманіе-то кое-то намѣрилъ тамо се виждатъ да показватъ че на тоя часъ сношеніе-то между парижкія-тъ кабинетъ и берлинскія-тъ не можѣтъ да даждѣ да се вѣрва наа демонстраціи кои-то живо ще се осѣтѣтъ въ Пруссія. »

Пѣтуваніе-то на Галекія-тъ князь наследникъ на англійскія-тъ прѣстолъ, и на галска-та княгыня се потвърждава, Дански-тъ вѣстници се противѣтъ да имъ се направи тържественно прииманіе. » Нѣмамъ вече цѣтъ за празници, казва единъ отъ тѣхъ, сички-тъ ги сложихъ на гробове-тъ на умрѣли-тъ ни братія. Князатъ трѣба да разумѣе че Данія жалѣй че е за данскія-тъ народъ прѣдставника-тъ на тая Англія коя-те, подиръ като помрачи вѣстержествуваніе-то на сила-тъ върху право-то, остави да се свърши покушеніе-то противъ Данія. »

Извѣстиятъ отъ Туринъ изново че прѣговори-тъ между французско-то правителство и италійско-то относително за римскія-тъ въпросъ, были въ давѣръ пѣтъ и обѣщавали благоприятно слѣдствіе за скоро врѣме. Споредъ тія извѣстия генаралъ мапавреа былъ опредѣленъ да управливатъ прѣговори и той уже изново трагналъ за Парижъ оносногелно за това.

Казватъ че англійско-то правителство имало намѣреніе да прѣдложи на парламента-тъ единъ проектъ за законъ кой-то ималъ за цѣль да омищожи подѣкралство-то на Ирландія. *Морнингъ Постъ* поддържа това намѣреніе и иска да се свърши единъ пѣтъ за съкога това старо установеніе.

Русенско-то приключение.

Осми мѣсеца, день по день, часъ по часъ, си минахъ отъ кога русенскиятъ ни съотечественици, дадохъ край на едно твърдъ продължено търпение. Осми мѣсеца напредъ русенскиятъ Българи показахъ че е доволно вече на фанариотина-тъ да ся подиграва съ народа-тъ и да иска да стои сръщо народния-тъ гласъ. Осми мѣсеца напредъ тѣ посочихъ че народа-тъ постоянно и отъ сръдие иска избавление-то си отъ фанариоти-тъ и че онова кое-то е направилъ относително за това бива направено.

Нѣ вижда ся че упорството на фанариоти-тъ било нѣщо много голѣмо и твърдъ много голѣмо, що-то да не разумѣватъ че ги лѣдхътъ, вижда ся че безсрамность-тъ имъ е била много ниско нѣщо що-то да не ги оставя да ся прошеря едно колко годѣ червенина по лице-то имъ. Тѣ двѣ качества били въ толко голѣма стѣпенъ у фанариоти-тъ, що-то онзи кой-то не познава значение-то имъ, може да намѣри типа-тъ имъ у фанариоти-тъ.

Отъ приключение-то на 16 Януария русенскиятъ фанариотинъ трѣба да е разбралъ че онѣ кои-то той мисли за свое стадо не сѣ добръ расположенъ къмъ него и че какъвто и да бѣде той, не щатъ да бѣде по между имъ. Това положеніе на народа-тъ тѣй добрѣ ся установи и съ толко случки ся потвърди, що то бѣше невъзможно на народа-тъ да ся повърне и да опашожи онова кое-то е направилъ, да забрави минало-то, да потѣпче собствено-то си дѣло и да даде примѣръ на укорима низостъ и въ сѣщото врѣме на неопро-стимо безчестіе.

Въ разстояніе на осми мѣсеца, прѣзъ кое-то народа-тъ бѣше положенъ между едно нещастно минало и една свѣтла бѣдностъ, какво прави фанариотина-тъ? и какъ мисли върху щастіе-то косто го е налѣгало? Намѣсто да ся покае, намѣсто да ся поправи, на мѣсто да заличи минали беззаконія; минали лошащини, минали безчестія и достоу-мразни работи, за да може да заслужи благоволеніе-то на стадо-то кое-то го мрази и го отдалечава отъ себе си, той прибѣгва на ветхи сръдства, на сръдствата кои-то сѣкога фенерска-тъ патриаршія е употребявала сръщо Българи-тъ. Клевети и насилия: това е кое-то исплъденіе-тъ и намразеніе-тъ фанариотинъ е преговарялъ въ разстояніе на осми мѣсеца.

Българи, единъ народъ, кей-то исплъдва най дълбока вѣрностъ къмъ прѣстола-тъ на кого-то е подчиненъ отъ толко години, кой-то свързва свои-тъ си интереси съ интереси-тъ на сѣщѣ-тъ тоя прѣстола, кой-то не намира спасеніе-то си и упазваніе-то на народность-тъ си и на языка-тъ си освѣтъ въ най самоотвържена-тъ си привязанность къмъ тоя прѣстола, кой-то ѣрси потѣпки и грабнати правдини, облѣгнати на тоя прѣстола и подъ негова сѣнка, единъ такъвъ народъ, съ таква чувства къмъ държавия-тъ прѣстола, е наклеветенъ, е прѣдставенъ за бунтовникъ прѣдъ Ц. Правителство. Тая клевета, хвърлена върху народа-тъ е тѣжка и трѣба народа-тъ ни да ся вѣдущевъ со сичко-тъ си мъдростъ и со сичко-то си търпение за да я прѣтърпи.

По сѣдствие-то на тѣ клевети кои-то фанариотина-тъ не позволялъ, бѣше произвѣдено знаменъ, приключение-то отъ 16 августа, кое-то ся свърши толко за полза на народа-тъ ни колко-то и за вреда на фанариотина-тъ.

Русенци, кои-то иматъ толко на сръдие народни-тъ интереси, знаихъ да ги запазхъ и тоя пѣтъ, и да докажъ-тъ още единъ пѣтъ че постоянствуватъ да глѣдатъ за извършено онова кое-то сѣ направили. Нѣ онова, кое-то направили повече въ тоя случай е че доказахъ че народа-тъ постоянно и твърдо е рѣшенъ да сѣдѣва дѣло-то кое-то е прѣд-прѣлъ отъ толко години и че фанариоти-тъ не само трѣба да изгубхътъ сѣ-каква надѣжда за владѣніе въ България, нѣ още и да снематъ доло гордостъ-тъ сѣ кой-то ся мислѣтъ погорни отъ народа-тъ ни.

Нѣ, ако това приключение е единъ значителенъ урокъ за Фанариотска-тъ гордостъ, за фанариотско-то упорство, ако то да опропаства сички тѣ планове на фанариоти-тъ и да погубва сички-тъ имъ надѣжди, то е бѣскавъ и по значителенъ урокъ за сички тѣ ни съотечественици, най повече, за онѣ отъ тѣхъ кои-то ся колебахъ още въ употребеніе-то на сръдства кои-то ще произведатъ избавление-то имъ отъ фанариотизма-тъ и спасеніе-то имъ. То доказа, наистина, че сичко, кое-то фенеръ употребява за да придобие онова кое-то е изгубилъ е напусто и раздразня народа-тъ още повече и, намѣсто полза докара му вреда.

Приключеніе-то отъ 16 августа на чѣртвава съ златни чѣрти постоянни-тъ и твърди-тъ характеръ на Българи-тъ въ Руссе; тѣхно то истинно и дѣйстви-телно родолюбіе ся явява днесъ още по живо и по отлично, и нѣй въсхище-ни отъ тѣхно-то дѣло и отъ тѣхно-то разумно постѣпване, не намирамъ до-волно думи за да ги похвалимъ. Отъ друга страна, дѣло-то имъ е жива похвала, и сичко кое-то бѣхми казали ще е твърдъ много слабо прѣдъ него. Хвала на Русенци! да сѣ живи! ето какъ ще изразимъ онова кое-то на тоя часъ чув-ствуваме къмъ тѣхъ.

Нека постоянствуватъ, нека сѣ твърдостъ сѣдѣватъ прѣдприятіе-то кое-то сѣ начинали; зашто-то постоянство-то ще произведе добро-то кое-то чакатъ не само тѣ, нѣ и сички-тъ ни съотечественици.

Нѣ ако сѣмъ дължи похвали къмъ русенски-тъ ни съотечественици, нѣй сѣмъ дължи дълбока признателность къмъ царска-тъ министъръ, кой-то знае, въ тоя случай, да прѣдстави толко добръ висока-тъ властъ и висока-тъ воля. Прибываніе-тъ въ Руссе на Н. прѣвѣсход. Етхемъ паша, ще бѣде дълго врѣме помнено и него-вото име ще ся спомянува съ почитъ, съ уваженіе и съ признателность. Най сѣмъ увѣрени че Н. прѣв. е упозналъ по отблизо желаніе-то на народа-тъ и го е уважилъ. тѣй що-то да ся убѣди че нѣма освѣтъ праведно нѣщо въ исканія-та на Българи-тъ.

Руссенско-то приключение и свѣтъника-тъ.

Гръцкия-тъ вѣстникъ *Визандисъ*, кой то ся издава въ Цариградъ и кой-то органа-тъ на фенерска-тъ патриаршія

нише сѣдѣюще то относително за руссенско-то приключение кое-то станало на 16 миналия-тъ мѣсецъ:

» Вчера Н. Выс. Етемъ паша при-вика първенци-тъ на градъ-тъ ни и имъ извѣсти че трѣба да дахътъ задово-лствие прѣдъ сѣдовнище-то за размер-ни тѣ движенія кои то побуденіа отъ сами-тъ тѣ (първенци) народъ бѣше на-правилъ прѣди осми мѣсеца, като бѣше на-падналъ на епископия-тъ, бѣше раз-грабилъ икони-тъ, кръста-тъ и други священи сѣддове и ги бѣше осквер-нилъ по сѣдствие на коварни-тъ под-бужденія на българския-тъ бунто-вически комитетъ кой-то има сѣдлаще-го си въ Букурещъ. Н. Выс. имъ каза още че, въ противенъ случай, има строги заповѣди отъ правителството си за да употребѣ сичка-тъ сила на законни-тъ противъ непокорни-тъ на заповѣди-тъ му. Вчера вечеръ като размислихъ помежду си за това, рѣшихъ што-то у-трѣ да идхъ да искаемъ прощка отъ обезчестеніа-тъ тогози владыка и да го заведхъ съ алай и въ черковата и въ митрополия-тъ съ присягиваніе-то на австрийския-тъ агентинъ, пруския-тъ и английския-тъ и да платхъ сички-тъ пагуби, кои-то е истегналъ владыка тѣ отъ побуденіа-тъ народъ, какъ-то и оправдани-тъ на владыка-тъ отъ кои-то до сега е бѣлъ лишень.

Читатели-тъ ни знахъ, отъ онова кое-то помѣстихъ въ миналия-тъ си листъ, че и *Свѣтъника-тъ* спомянува за онова кое-то патриаршеския-тъ органъ казва относително за руссенско-то приключение.

Обаче, едно нѣщо ни ся вижда чудно въ спомянованіе-то кое-то прави прѣд-ставителския-тъ вѣстникъ. *Визандисъ* увѣрва съотечественици-тъ си че приключение-то отъ 16 януария било побудено едно отъ сами-тъ русенски първенци, а друго отъ *бунтовнически Комитетъ кой-то ималъ сѣдлаще-то си въ Букурещъ*. Тая клевета хвър-лена върху цѣлия-тъ народъ не намира мѣсто въ вѣстника-тъ на прѣдстави-тели-тъ; той я замалчава и отъ мѣл-чаніе-то му ся вижда че той е съгласенъ съ органа-тъ на фенерска-тъ па-триаршія относително за това. Чудно нѣщо, наистина! народа-тъ да ся кле-вети прѣдъ Ц. правителство, прѣдъ пу-бликата, да ся прѣдстави като орѣдіе на бунтовнически побужденія и съ-участникъ на бунтовнически намѣренія, а народниятъ вѣстникъ въ Цариградъ не само да не отговори нищо за това, не само да не ся заузема да оправдае народа-тъ, нѣ още и да не спомянува нищо за тѣ клевети, да искривява думи-тъ на грѣцкия-тъ листъ и да дава едно мѣлчливо сѣзвоненіе на онова което мечатъ неприятели-тъ на народа-тъ.

Нѣ ... не трѣба да ся чудимъ за това, и онзи кой-то е сѣдѣвалъ отъ на-чало стѣпки-тъ на прѣдставителския-тъ органъ не може и не трѣба да ся чу-ди. Клевети-тъ кои-то *Визандисъ* си позво-лява, не глѣдатъ прѣдставители-тъ и чорбаджии-тъ; тѣ глѣдатъ народа-тъ, зачерпватъ народа-та, компромитисва-тъ народа-тъ. А за *Свѣтъника-тъ* народа-тъ е нищо, народа-тъ е нула при милиони, за *Свѣтъника-тъ* народа-тъ е нѣщо безъ воля, безъ разумъ, безъ чувство, безъ свѣсть, безъ сръдце, кой е машина, съ една дума, кой-то ся върти и мърда, набрисната отъ рѣцѣ-

тъ на прѣдставители-тъ и на чорбаджи-и-тъ.

Това, кое-то казвамъ тука за мѣсто-то на народа-тъ въ мѣстѣ-тъ на прѣд-ставителския-тъ вѣстникъ е тожко и-стинно, толко точно. що-то нѣй му на-мирами и примѣра-тъ и доказателство-то.

Ето ги:

Вѣстникъ *Турция* обнародва прѣдъ седмичи единъ членъ въ кого-то прѣдставляваше чорбаджии-тъ за бун-товници и за побудители на бунтовни-чески работи и *Свѣтъника-тъ* наскър-бенъ, обиденъ; докаченъ въ нѣй драго-то си нѣщо на свѣтъ-тъ, да ся улови, съ-гитвъ и съ ядъ, да отговаря на *Турция* въ три колони.

Отъ гдѣ произлиза та *Свѣтъника-тъ* стоп буденъ и ся сгрѣска отъ казва-ния-та на *Турция*, а мѣли прѣдъ кле-вети-тъ на Визандисъ? то е зашто-то *Визандисъ* клевети народа-та, а *Турция* чорбаджии-тъ. И вънъ отъ чорбаджии-тъ нѣма спасеніе за *Свѣтъника-тъ*.

Въ тоя случай, нѣй обычаи по до-брѣ *Гайда-тъ*, зашто-то тя знае да ка-же онова кое-то бѣше прилично.

Колко-то за патриаршеския-тъ орга-нъ, нему само надѣжи да хвърля та-кова клевети върху народа-тъ, кой-то не прави нищо друго днесъ освѣтъ ся-трудни да ся освободи отъ едно ковар-но и злобно нѣщо и да придобие сѣщен-іа-тъ правдини кои-то му ся грабна-ли. *Визандисъ* и покровителка-тъ му, фенерска-тъ патриаршія, проповѣдватъ братство и сѣгласіе между Българи и Гръци. Чрѣзъ такива ли сръдства, чрѣ-зъ клевети и злоби ли тѣ мислѣтъ да по-ставхътъ това братство и това сѣгласіе между двата народа!

Нѣ нѣй знаемъ че това не е ново нѣщо кое-то прави фенерска-тъ па-триаршія. Клевета-тъ сръщо Българи-тъ е догматическа точка на нейна-тъ вѣра и, прѣди шестъ седмъ години, видѣ ся единъ фенерски патриархъ, кой то днесъ е падналъ, да издава окръжни офи-ціальни писма, чрѣзъ кои-то да прѣдета-ля Българи-тъ за бунтовници, зашто-то некатъ да гърсхътъ правдини-тъ си!

Кога-то разказахъ русчущко-то приключение, споредъ свѣденія-та кои-то ни допесоха пѣтници, нѣй писахъ мѣмъ сѣдѣюще-тъ думи:

» Като пѣмаи писмени и точни свѣденія отъ мѣсто-то, нѣй ще изло-жимъ работа-тъ тѣй какъ-то ни ся разказва отъ пѣтници-тъ, до по по-ви подробности. И пакъ, на край изложене-то: » Това е кое-то нау-чихъ и на кое-то чаками потвър-деніе или опроверганіе. »

Това казано, нѣй ще извѣстимъ на читатели-тъ си че прѣхихъ отъ Руссе единъ протестъ, кого-то об-народвами по доло, и въ кой-то по-чтенни-тъ поднесани членове на Русчущко-то Българско общество благоизволяватъ да ни обаждатъ че извѣстія-та кои-то имамъ отъ пѣ-тници били отъ най лажливи-тъ и калпави-тъ. Нѣй искаме да върваме че е тѣй; нѣ не за сички-тъ ни из-вѣстія, зашто-то точность-тъ на една-часть отъ тѣхъ ся потвърди отъ

дописки-тъ кои-то обнародвахми и
отъ опова кое-то обнародва **СВЪТ-**
НИНА-ТЪ и кои-то ся съгласяватъ.

Освѣтъ това, нѣй не ся показамъ
БЕОСТОРОЖНИ като обнародвахми свѣ-
денія-та на пѣтници-тъ; зашто-то
ако почтенни-тъ членове на русен-
ско-то общество си направятъ малко
трудъ и прочетатъ по добръ членъ-
тъ гдѣ-то сѣ събрали тѣ свѣдѣнія, тѣ
ще видятъ че, още тогава, нѣй на-
правихми прилични-тъ прѣдупазва-
нія, като казахми че ще чаками по-
дтверденіе или опроверганіе. Тѣй, нѣй
прѣдварихми и не чакахми почтенни-
тъ членове на русенско-то общество
да дойдатъ да ни дадатъ урокъ за
осторожность и да показватъ лажни-
тъ ни и капазани-тъ ни.

Колко-то за телеграфи-тъ за кои-
то спомняватъ и кои-то казватъ че
были и тѣ капази, то нѣй ще имъ ка-
жемъ само, че ги имамъ отъ върхъ
источникъ и че ако обичатъ, можемъ
да имъ проводимъ и копия отъ ори-
гиналитъ мѣтъ, едина-тъ по французски а
друга-тъ по и талиянски.

Ето протеста-тъ кого-то прѣхми:
Господине Редакторе.

на *Българск: Пчелж.*

Подписанити членове на Русчюското
Бѣл: Общество въ имя на сички ты въ
тоя градъ живущи Българи обявватъ
публичнъ тѣ, какъ извѣстія та,
които казватъ че сте научили отъ пѣ-
тничъ относительно за случка тѣ, 16,
Августа за фенерския епископъ Сине-
сія, и безъ най-малкъ тѣ осторожно-
сть, длъжность свята на единъ вѣстни-
каръ, сте обнародвали въ 13 брой на
Вѣстника ви, както и двата телеграфа
отправени ужъ отъ странъ на Бѣлг:
народъ и жители българи въ Русчю-
къ, сичкигы тѣ извѣстія за вѣстър-
жествуваніе на истиннъ тѣ обявваме
че сѣ отъ най-лажнѣвы и капазѣвы
които могатъ да ся спомнятъ на свѣта,
зашто то жители българи въ тоя гра-
дъ нито сѣ видѣли такова нѣщо, ка-
кво то вы толкова смѣло обнародвате,
а нѣто имать ни най-малко извѣстіе
за телеграфы ты, които ако дѣйстви-
телно сѣществуватъ, трѣба да са фабри-
ковани отъ хора злопавны и развра-
тѣны, хора неприятѣли на нашъ народъ.
и съ това сѣ искали, видѣся, за нѣкож
задѣж цѣлъ да почеркѣтъ миролюбивы
ты и вѣрнопопадѣнигы, на Н. Импера-
торскы Вел: Августуишани царъ и б.
Султанъ Абдулъ Азизъ Ханъ ефенди-
тъ. жители, Русчюшки.

Въ сѣщото това врѣме исповѣдаме сѣ
най-гольмъ тѣ истиннъ че Н. Высо: Е-
тхемъ Наша Высокоученный и правдо-
любивый Министръ на просвѣщеніе то и
общественны дѣла въ богохранимѣтъ
(улатаво Имперіѣ освѣтъ удовлетво-
реніе то за постѣжѣтъ въ града на,
19, уиарія което счете неизбежно за
честно то Правителство, и което стапа
сѣтъ показваніе само единъ кѣжъ за
жизніе на фенерския епископъ, ника-
кво друго насиліе за нищо не ни на-
прави: напротивъ има добрыи тѣ Н.
Высоц: Етхемъ Наша да ни даде си-

чки ты добры, свѣтъ какъ и сѣтъ кой за-
коненъ нѣтъ съобразно сѣтъ прѣдначер-
таніе то на императорско то Правител-
ство да постигнемъ многожелательно то
добиваніе на църковны ты ни правины,
за които особно въ послѣднето врѣмя
сѣ хвърлило погледъ милостиво то ни
Правителство, и сѣ царскъ воля сѣ на-
дѣваме за скоро да получи вѣрно по-
данный българск: народъ снова, което
отъ толкова години проси.

Слѣдовательно Н. Высоц: Етхемъ
Наша за да докажи повече благосклон-
ность тѣ на императорско то Правител-
ство къмъ Българскыя народъ, благово-
ли да посѣти народното ни главно у-
чилище, което намѣри рѣдовно, и бла-
годареніе то си изрази сѣтъ подарява-
ніе 275, екземпляра 10, видове учили-
щни книги за турскыи языкъ, 1 геогр-
картѣ голѣма за Европѣ такождѣ на
турск: языкъ, и при тѣмъ подари 1000.
гр: за да ся раздадѣтъ въ даръ на у-
ченищити. Освѣтъ това ся обѣща да
проводѣ другыгы карты за другыгы ча-
сти свѣтовы; и заповѣда на училищни-
ты настоящити отсѣга нѣтатакъ за си-
чкыты потребны книги на турскыи языкъ
въ училището да ся относятъ писмено
до министерство то на просвѣщеніе то
въ Цариградъ, отъ което ще ги полу-
чаватъ даромъ.

Тая милость и тая благонаклонность
отъ странъ на Н. Выс. Етхемъ Наша
сѣ едно отъ най-блескавы ты доказа-
тельства за чюдолубіето на император-
ско то Правителство за нашъ народъ.
За това протестуваме прѣдъ цѣлъ свѣ-
тъ прѣтиво оногова или оныя които ся
сѣ осмѣляли, ся осмѣляватъ да кѣтъ
тѣтъ сѣ таковы лажни и капазѣны
вѣрнопопадѣнигы тукашны жители Бѣл-
гари, и таковы ся считать най-гольми-
ти предѣтели и злодѣйци на народа си.

Русчюкъ 1-го Септември 1864.

- » Иванъ Г. Мавриду.
- » Х: Анастасъ Х. Петковъ.
- » Дечу Ганевичъ.
- » Михалъ А. Мутафъ.
- » Маринъ Виликовичъ.
- » Ангелъ понъ Анчевъ.
- » Ангелъ Сомеоновъ.
- » Димитаръ Д. Ганевичъ.
- » Х. Петаръ Х. Петковичъ.
- » Иванчю. Добривичъ.
- » Георги П. Малчоолу.
- » Кръстю Н. Попувъ.

Имали у насъ общо уча- стие въ народни и учи- лищни дѣла.

продълженіе бр. 14

Подиръ това за чюдоліе е, дѣто мо-
настыра сѣкъ годинъ има расходъ на
20,000 рубли. И то когато има сички
ла готово въ монастыря, като: хрѣна,
вино, овошіе и сѣкакво зеліе, сѣно, дѣр-
ва, мясо, рыба и пр. и пр.

Тѣ още праватъ злоупотребленіе и
сѣ продажѣта на мошійгы;—напримѣръ,
ако нѣкож мошійгы струва 20,000 руб.
сѣ продажѣтъ ужъ за 15,000 руб. за
гольмова и кондратъ подписватъ, а 5000
рубли зинатъ отдѣлно напрежъ отъ
покупателя за своя си джебъ. А частно
сѣкъ единъ отъ тѣхъ продава: дѣрва,
вино, жито и др. за безлѣнность. Колко
сыромаси селяни има, живѣющы въ мо-
настырскы села да мръзнатъ зимно врѣ-
ме отъ студъ, тѣмъ ся дѣрва недава;

кырѣановскый монастыръ, кой то при-
насъ сѣкъ годинъ огромно количество
рубли сѣ своитъ си мушій! Радванѣ
ся и вы зографскы старцы, че сте спо-
лучили, дѣто сте проводили таковы до-
стойни и чесни управители въ прѣтѣжа-
ній-тъ на зографскѣтъ обитель! честь
и хвалѣ вамъ!

Было още и такъвъ случай въ Кырѣанъ
отъ Одесск дохождали бѣдни ученицы
отъ Бѣлгар. и калугери-тъ ги прийма-
ли, като за най-послѣдны хора, дава-
ли имъ одажъ да осѣдѣтъ, гдѣ и спѣя-
ся незадрѣжъ, оставали ги да ѣдѣтъ
заедно съ работници-тъ, а калугеритъ
заедно съ свои-тъ си любовницы сѣкъ
въ свои-тъ си кѣли; не имъ давало
сърце да спомогнатъ на бѣдны-тъ уче-
ницы нито съ единъ рубль барель. Тѣй
ли трѣба да ся обхожда съ бѣдни уче-
ницы, кои оставили свое си бащино о-
гнѣще и сѣ голюмъ мѣжъ и бѣдность,
въ чуждѣ странѣ, ся учѣтъ? А сѣ
другы два кыевскы ученике-Г. Ц. Ген-
човъ, и Г. Шопова кату ся обѣща зо-
графъ, отъ дохода на Кырѣанъ, да ги
сѣдѣрѣжъ, ако не повече, то макаръ е-
динъ годинъ въ кыевскы университетъ,
кырѣановскы-тъ калугери постѣжѣха
тъ: като ги снабдиха съ 50-60 руб.
та ги проводѣхъ въ Киевъ и като имъ
прѣтѣхъ единъ пять пакъ толкова пары,
на ги забравѣха вече. Единъ отъ тѣхъ
злочасни г. Шоповъ заболѣ отъ
мѣжы и младъ зеленъ Богу душа-прѣ-
дади. На мѣсто помощъ, кырѣановскы-
тъ калугери уморѣхъ одного благона-
дѣжнаго юношѣ.

Нека благоволѣтъ читатели-тъ да
прочетѣтъ точъ въ точъ писмо-то на е-
дного отъ тѣхъ Бѣлгарче-та, и да вида-
тъ неговы-тъ оплакванія.

Отецъ Кузма Намфилий и прочее!

» Еще лѣтосъ Вы писахъ едно
кратко писамце и едно за въ Зографъ.
Въ писмо-то Вы молихъ: да ми изпро-
водите писмо-то въ Зографъ, да ми из-
проводите, ако познавате чловѣчески
нуждѣ на чужда странѣ, нѣколко ру-
блѣ, да ся подѣдѣрѣжъ за нѣколко врѣмя и
най-послѣ Вы молихъ да ми отговорите.

Нѣ, нажалость, азъ не съмъ получа-
валъ никакво писмо отъ Васъ, и, слѣ-
довательно, нищо не знамъ за горѣно-
нѣжѣтъ-тъ своѣ молба. Защо не миса
отговорихте? азъ незнамъ, нѣ мислѣ,
че несъмъ Вы направилъ нѣкакѣ врѣ-
мѣ, за да ма наказвате съ такова дѣ-
ло мѣлчаніе. Нѣ Вамъ можи да е се е-
що—отговорили или нѣ, Вы го счита-
ете, вѣрно, се за едно, Сѣтъ гладно-
му нѣтърѣва, казва наша-та пословица.
И дѣйствиетелно истинна казана—изята
отъ сѣществующи явѣтъ примѣръ; за-
гова отъ толкова хиляди години оста-
нала непоколебима въ народный прак-
тическій умъ. Вамъ е се равно, казва-
мъ, зашто Вы можи да не-сте изпадна-
ли въ: бѣдѣ, гладъ, жажда, студъ, го-
ли и боси и отъ мыслини да неможѣте
нѣ на любовницѣтъ имъ тѣе за нищо
Ликуй. Зографъ, че имашъ подарѣнъ
да спѣте по 3-4 нощи. И стѣнина, ако
бы знаили горѣнонѣжѣты-тъ непреудо-
лими нужды, Вы бы ми поне отговорили,
въ двѣ-три рѣчи, кои бы приѣлъ сѣ го-
льмъ радость, несмотря на това за мо-
лѣны польза ли бы были, или нѣ. Нѣ,
азъ не са сподобихъ за двѣ-три таки-
ва рѣчи! увы намъ, увы и нашему
народу жаждущему днесъ отъ насъ свое

благо!.. Вы имате сички удовольствія,
та затова забравѣте свои-те братія по;
вѣрѣ и по кровъ! Ви имате да ядете
колко душа сѣка-да нѣте, колко щете—
да носите, що щете,—квартирѣ добръ,
конѣ, услуги, покои и свѣрхъ сичко то-
ва, като корона. и въ пазѣж-тъ Ви сре-
бро и злато—Вамъ е добръ, по добръ
и отъ въ фантастическій вѣсочный рай.
Нѣ посмыслете за ваши те братія,
кои гладувѣтъ, жедувѣтъ и ся мѣжѣтъ
день-и-нощъ? Помыслете за вашъ ми-
лѣ майка *Българія*; помыслете горѣно-
нѣжѣтъ? Вслушайте ся по-добръ, и Ви
ще чуйте пѣйный плачь, кой раздира
каменно сѣрдце, а не чловѣческо!.. по-
гледѣва бѣдна-та за помощъ..... Помы-
слете добръ неще-ли ви заболи сѣр-
дце-то ако е чловѣческо?

» Ахъ сладко родино!

Ахъ мила майчице!

Ты чакашъ помощъ отъ нази!

Отъ твои-те сѣщи сынове.

Отъ тѣхъ чакашъ утѣшеніе,

Те да ти развѣрѣжѣ оти-те,

Отъ гурѣно невежество умразно,

И покажѣтъ ижъ и стѣнины спасенія

Отъ тѣхъ чакашъ сичко благо, благо.

Кое ще подѣлимъ на твои-те,

Внуки и провнуки, сѣкиму,

Спорѣтъ заслугы-те му!

Ти ся хвърляшъ и биешъ млѣчка

Като птица въ клѣтъж!

Тѣй да зарѣдайми, ако сме сѣщи
чеда на нашѣ-тъ горка бащины, зашто-
то и камѣне-то уплакѣва пѣйно-то не-
счастіе днесъ. А Вы сѣти, ако ви не
иди наума за несчасть-тъ ни роди-
нѣ, не ви-ли доди, поне, за онези, кои
Вы напомиѣнуватъ и молютъ *до-вога?*
да имъ отдѣлите отъ ваше-то удово-
лѣстіе. поне, единъ капѣкъ да си прохлѣ-
дѣтъ изгорѣли-тъ устни. Какъ мыслѣте?
дали вы незнайми, що е удовольствіе?
дали незнайми, що е рахѣтъ? дали не-
знайми, че, кога си сѣтъ е по-добръ
отъ, кога си гладѣнь,—кога си убутъ
и облечѣнь, по-добръ, отъ, кога си го-
лъ и босъ—кога си богатъ, по-добръ—
отъ кога си спромахъ?

Знайми добръ и-още какъ!.. Нѣ пы-
тайте ны: Защо сме ся разпрѣспали по цѣ-
лъ свѣтъ, не мѣла не драги—защо сме
оставили бащино-то си огнѣще и про-
сти-те хижинѣ! Защо московски-те-
студ Бѣлгари сѣ останали безъ косми
и безъ гърди? Защо толкова, като ро-
са млади Бѣлгарчета, сѣ си оставили
кожите въ хладнѣ Русѣ? и зашто ся
излагѣтъ на таковы опасности?

Азъ ще кажъ, че тѣе сѣ въслушали
добръ въ жалостный сѣрдце—раздира-
ющій гласъ своего народа, та отъ са-
мо—утвърженіе и само—сѣзнаніе пра-
вѣтъ това. Тѣе можи да погыбѣтъ,
безъ да си измѣнѣтъ мыслѣ-тъ, нѣ за-
това, тѣе ще получѣтъ мѣченически
вѣщѣны за свои те подвѣги и правѣ сво-
го народа.—Освѣтъ днешни-тъ бѣди и
неудоліми нужды, това сѣщо-то чака и
и сѣнца нази, кои слы ся рѣшили да
вѣрѣжѣтъ по този пѣтъ. Нѣ знайми до-
бръ, нѣ нещѣмъ да ся откажѣтъ отъ
свое-то намѣреніе и убѣжданіе. Мыслѣ,
че можи да сѣ забѣлѣжили, до сега,
до какѣ, степенъ е дошло стремленіе-
то, въ млади-тъ къмъ наука (въ коя ся
заклучава нашето бѣдущеспасеніе)
като погледѣте: че въ Одесѣ има дѣ-
ца—по 12-13 години, а въ Киевѣ има
Македончета 10-11 години, кои сѣ
прѣмѣтъ прѣдъ тукашны те рускы дѣца

това нещеди прѣзидиенте за самостоятелно и сѣрвизион? А въ България бѣдливъ народъ дѣли най-послѣднѣтъ еи *жонка* и *милка* и на народни училища, кѣтѣ, черковы, въ кои вѣрѣ до-бръ съзнава свѣтъ-тъ бѣдливостъ»

(сѣдѣва)

Кореспонденция на Българска-та Пчела.

Видинъ 23 Августа.

На 19 Августа П. П. Ехтемъ Паша превикалъ направо 2-мата чорбаджии, а трети-тъ се тамъ стои. Богъ знай глупото му намерение и имъ казалъ, за да не се наруши царската заповедъ, трябва да намеримъ една къща на Владыката гърка, за да стои въ нея, безъ да се меси на нещо духовно или политично, въ кофакатъ было срамно да еи. Народатъ подумилъ тѣхното превикнованіе отъ П. П. Ехтемъ Паша и тай бѣше събранъ предъ матохатъ Български. Въ предъ тва проверженіи-ците на фанариотинатъ гъркатъ предъ единъ денъ было раздали гласъ, че ше се насилатъ Българите отъ страната Ч. п. да пропознаетъ силомъ фанариотинъ Синесія за Пастыръ, и споредъ разгоратъ дѣто чухъ при вратата на черквата: *πλησιάζει δ' χαίρεις* то было че тѣ чорбаджии очеждали да доди фанариотина-тъ и като козы крастави да се отдѣли отъ овците. стоеха да му цѣлуватъ мръсната рѣжж, и като ше литургия да чуеъ поне едно *Κύριε Ελέησον* ако не друго, въ несполучиха съ сичките си интриги нищо. Горереченіи-те чорбаджии рѣшили между тѣхъ единъ по коражіа да отиди при народатъ. Български на матохатъ и да съобща заповѣдта на п. п. що я предложи, народатъ едногласно выкиа нещатъ го, той си има къща, негова, кои е собствено притеженіе, ако ли не ше да живѣе въ нея, да си намери самъ и да отиде тамъ гдѣто обича; ние го не познаваме, защото ако му намериме къща, то ше се кажи чѣ *дядо Владыка* *остава въ Рушчукъ за наша сметка*.

И тай отидоха чорбаджите при П. П. и станаха на число 4-ма. четвортіи бѣше мемлекетъ чорбаджии, вместо да обяветъ и стипіи-тъ отговоръ кѣмъ П. П. тѣхна милость отговорили отъ своя страна, колкото за къща на Владыката намерихме, въ нея да стои мирно да не дохожда въ черква, нито да се меси въ граждански рабути.

На тва тѣхно предложеніе П. П. Ехтемъ Паша и Арифъ Паша управителя наградатъ заповѣди на четворицата чорбаджии да го зематъ и да заведатъ на къщата, кои си му определили, тамо имъ дава и 4-ма гаваси; тѣ като были обладани отъ страхъ, отиватъ въ стѣята на техни-тъ дядо Владыка, (кой е въ кофакатъ и секому е познато) цѣлували му мръсната рѣжж. Въ зачу-до? сега ги гледамъ устните имъ си надули, изыкатъ имъ надебелель, очите имъ потемнели, та немогли да отговорятъ на народатъ що се свѣршили въ кофакатъ противъ народното щение.

Народатъ обаче шо бѣше събранъ предъ матохатъ Български като позна-

езуитската лукавщина на 4-мата чорбаджии съгласно съ фанариотинатъ заключилъ черквите, приготвилъ ключовете за да прати на кофакатъ, а отъ друга страна неперестанно пращане да са моли на П. П. да не се насилатъ да пропознаетъ единъ проклягъ и никакъвъ фанариотинъ, догдѣ не се рѣши въ цариградъ нашъа въпросъ. Народатъ постоишествува до 10-часъ турски вечерта, то естъ на 16-того. предъ матохатъ, а чорбаджите още бѣха въ кофакатъ, послѣ излезоха и отиди сѣкій у тѣхъ си да обѣда, като увѣриха народатъ чѣ нема да стани нищо, послушавъ се прѣсна сѣкій на къщата си да обѣда, зашто до онова време сичките бѣха гладни и жедни.

Като видѣха чорбаджите чѣ народатъ се прѣсна, отишли тамъ на кофакатъ и отъ тамъ зели Владыката съ за-пѣтиета и го завели на опредѣлната къща отъ тѣхъ нагласенна, затворили сѣ вътрѣ и стоели до 1. четвертъ часъ наедно съ Владыката и сладко сладко си прѣказвали, и пакъ наедно се вѣр-нали на кофакатъ; причината на враждѣнието имъ неспознаватъ добръ, и за туй умжлчаватъ. Владыката имъ предложилъ чѣ иска Епископіята, «като да му е была Бащинъ мирасъ», и други работи; а найсмешно кефиль да му дадатъ за животатъ му.

П. П. Ехтемъ Паша като разбра добръ лукавыте предложенія на проклетія-тъ фанариотинъ и големія-тъ интригантъ, единъ цѣлъ градъ шо развращава и обезпокоява Ч. прави, както и народатъ, оставилъ рабутата за вторіи-тъ день, и тай сутрента ранно 17-того наедно съ П. П. Арифъ Паша трагнаха, първѣи-тъ за Шуменъ и вторіи за Гърново, и пакъ фанариотинатъ оставиха въ кофакатъ като на древо висѣщъ, на вехтата му мѣся.

Тези драмически рабути като гледахъ, Г-не редакторе, много се огорчихъ, дѣто се дѣйствуватъ отъ единъ пастыръ на вѣрата православна; нека премислетъ читателите чѣ такъвъ пастыръ неводи стадото си въ правѣ-тъ пѣтъ, въ право въ трапатъ. Въ П. П. Ехтемъ Паша отпосетелно на тва се докарва гварде деликато като единъ образованъ челоуѣкъ, шо желай усѣхатъ въ аросѣщніи за вѣрніи-тъ народъ едно поправителство на Великата Порты, до-стоенъ бѣше съ умното си постѣпле-ніе кѣмъ фенерските интриги да отлѣчи лажата отъ истиинната. Да живѣй сул. Абдулъ Междѣ, да живѣ С. Абд. Междѣ, да живѣй сл. Авдулъ Междѣ? и п. п. Ехтемъ Паша!!

За да науча подобръ рабутата какъ стои ерешнахъ съ първото дѣте шо видѣхъ първѣи-тъ пѣтъ предъ очитеси, неможа да вы опишѣмъ сладостното му приказваніе и здравата му мѣсль; дадоху причина и почна съ тѣзи рѣчи.

„Мыслите, господ. мой, чѣ кабахатъ на тва сичко да е правителство? или фанариотинатъ? Не. ниго едната нито другата страна, кабахатъ сѣ чорбаджите, кои сѣ старае-ха съ едно лукавство да измамѣтъ народатъ за да препознѣи техни-тъ дядо Владыка да му целува мръсна-

та рѣжж, съ коюто ги афореса, и прѣ-дъ народатъ искатъ да сѣ оправда-ватъ чѣ ги было страхъ да не ги въздържатъ на кофакатъ и още дру-ги; непомнѣтъ ли? първото приказ-чѣніе на 6 души шо запесоха про-шеніето на кофакатъ и по интригата на фенерската Патриаршіа и проклетія-фанариотинъ Синесія ги опрѣха на кофакатъ, и народатъ сѣ запусти и съ молби ги избави. Азъ разбира-тъ тукъ нещо, треба да е общалъ Владыката на чорбаджите ако скло-пѣтъ народатъ да го препознай, ше имъ даде едното отъ трите тепекете съ хубави лири шо си намерилъ за кофакатъ подъ леглото му, или да по-средствува презъ Патриаршіята да се даде некой по големъ постъ за да можетъ да туретъ и въ джебови не-чорбаджіакагъ имаголемъ остамакъ? кой не о правилъ чорбаджіакагъ той не знай нищо на този свѣтъ, и отъ тва дѣйствуватъ только противъ во-лята на народатъ, относительно за на-шія-тъ свѣщенъ Български Въпросъ-когото съ Божія воля скоро ше ви-димъ да ны даде правото Ч. Пр-По-слѣ тва сѣ раздѣлихме.

Отъ истиина ми даде големо впечат-леніе за здравето му негово разсужде-ніе, само тва ми остана жално чѣ не-митахъ какъ се зове, по пататакъ ка-кво се е случило неспознаватъ: Г-не Редакторе.

За други пѣтъ видѣхъ вънепосте Руш-чукото преключение статіи отъ Гур-ново, по некой пѣтъ и отъ Рушчукъ, а сега мѣлчѣніе; азъ отъ моя страна ги свѣтъвамъ нека постоишествуватъ и да не сѣмъ отчайватъ. Увѣриватъ чѣ скоро ше даде конецъ нашъ-тъ въпросъ да се рѣши отъ Ч. П. въ полза бѣл. На-рода Ако ли иматъ на умаси, чѣ только пакъ сѣ писали на нашъ-тъ листъ и нищо до сега не се спечелили тѣ иматъ намереніе да вѣстѣятъ тва преклю-ченіе въ сѣрани журналъ за да видѣтъ европейцы те, какво страда нашъ-тъ народъ отъ проклетія клеръ фанариотско и то не е злѣ.

Отъ моя страна свѣтъватъ фанариоти-на Синесія и другите му Братіе да не по-стоишествуватъ съ интриги да владѣмъ въ по скоричко да сѣмъ дигатъ и да си отидатъ отъ дѣто сѣмъ дошли, за да о-ставатъ Ч. П. какго и народатъ споко-енъ, а такива машели и интриги да правѣтъ най напредъ вѣрата ги запре-щава, чѣ какъ народатъ за напредъ ше имъ отдава честь? то неможи да бѣди никога, и нека не се лажатъ.

Единъ пакъникъ доброжелатель на Българскія-тъ народъ:

По минала-тъ недѣля, 30 августа бѣше празникъ-тъ на Н. С. Александра Іоана Князъ на сѣдѣщеніи-тъ княжества и сѣ пра-знува тържествено. Сутрѣнь-тъ на 10-часть сѣ имѣ съсловіи събор на-тъ чер-ква св. арх. Микхиль съ присѣдѣствіето на мно-жество народъ и на градска-тъ горнизона, коюто поздравилъ съ пушечни гарежи господари-тъ на земѣтъ.

Вечеръ-тъ градъ-тъ ни сѣ освѣти вели-коулю.

Въ тоя случай въалски-тъ жигели пода-рихъ на Н. свѣтлоетъ единъ часовникъ, сѣмъ и богато ук асенъ, съдруженъ отъ една адре-са подписана отъ много граждани.

—За вчера, въ недѣля, прѣстигна българ-скіи-тъ нар.ходъ *Азиза* и на допеси *Совѣ-*

мика-то кого-то трѣбаше да прѣемѣтъ по-дѣлѣ-тъ четвѣртѣкъ по французскитъ по-ходъ. Прѣдставителскіи-тъ вѣстинѣкъ *Азиза* за да испроводи лѣггове-тъ сѣ без-платно и за това го прѣбѣмѣ чѣтѣри дни додѣ-

Обявление.

УЧЕБНИЙ КУРСЪ

за първоначални-тъ класове, кой-то сѣ на-тава отъ *Книжарницѣ-тъ Д. В. МАНЧЕВА* въ Пловдивъ състои отъ слѣдующи-тъ книги:

Букваръ, наредѣтъ по най-новъ методъ, отъ Д. В. Манчева. цѣна гр. 1, 20.

Краснописаніе, отъ Д. П. Пестова. п. 1 гр.

Българска Исторія, отъ Д. Горанова 2 гр.

Свѣщенна Исторія, отъ Д. В. Манчева. п. 2 гроша.

Катихизисъ, отъ Д. В. Манчева. 1 гр.

Аритметика, отъ С. Костова. п. 4 гр.

Географія, отъ Д. В. Манчева. п. 4 гр.

Граматика съ Упражненія, отъ Д. П. Войникова. п. 5 гр.

Малкий Атласъ въ 11 карти: 1) *Азия* (полукълба), 2) *Европа* (оро-гидрографический прѣгледъ), 3) *Европа* (политический прѣгледъ), 4) *Азия* (оро-гидрографический прѣгледъ), 5) *Азия* (политический прѣгледъ), 6) *Африка*, 7) *Сѣв. Америка*, 8) *Южн. Америка*, 9) *Океанія*, 10) *Европейска Турція*, 11) *Палеастиля*. п. 22 гроша.

Отъ всички-тъ тѣ книги на малко или на много могатъ да се добиятъ отъ Книжарницѣ-тъ чрѣзъ до-лу назначени-тъ Г-да въ слѣдующи-тъ мѣста:

Въ Цариградъ чрѣзъ *Г-на Ив. Найденова*; въ Вар-на чрѣзъ *Училищно-то Настоятелство*; въ Шуменъ чрѣзъ *П. Ив. Бацарова* и *Ив. Р. Бѣскова*; въ Сливенъ чрѣзъ *Учил. Настоятелство*; въ Русчукъ чрѣзъ *Учил. Настоя-тъ Свѣщенъ чрѣзъ Г. Тома Николесова*; въ Търново, чрѣзъ *Г. Столиа Маринова*; въ Желѣзникъ чрѣзъ *Г. Х. Господина Славова*; въ Софійъ чрѣзъ *Учил. Настоя-тъ Солунъ чрѣзъ Г. Кырѣка Держимовичъ*; въ Букур-ещъ чрѣзъ *Бѣлг. Народно Читалище*; въ Браила чрѣзъ *Учил. Настоятъ*; въ Болградъ чрѣзъ *Учил. Настоятъ*.

ТЪРОВСКИ БУДЕТИНЪ.

Тръговната на хранигъ отива все тай сла-бо, и кое-то е още по лошо, безъ по до-бры за напредъ изгѣды.

Въ теченіе-то на послѣднѣ-та седмица сѣ продадохъ нѣкой други карѣка жито отъ рѣзны скелы на цѣны отъ 130 до 192. гр. кѣлото. Това послѣдно-то карѣко жито вѣотъ най пърѣднѣ-тъ качѣства тай за тяжина-та и чистотѣ-тъ сѣ какго и за свѣршенѣ-тъ му неповредимостъ отъ дѣждове. Споредъ днешни-тъ обстоятелства и неспѣрчителни изѣстія отъ Европѣ и то сѣ бы не платило на тѣкъва цѣвъ, но купувачѣтъ го взе за да поправи съ него други свои влажни жита И отъ това сѣ оправдава наше-то мнѣніе за добръ-тъ и сухъ-тъ жита позволяватъ на при-тежатели-тъ имъ да сѣ надѣятъ въ съхра-неніе-то на цѣвъ по малко подложени на у-падѣкъ отъ колко то сѣ прѣлъвжда че ше сѣ случи съ влажни-тъ сѣдѣны по дозны каче-ства, ако не дойде отъ нѣдѣ сѣ нѣкое на-рочно насърченіе и за тѣхъ, за кое-то до сега нема никаква надежда.

Въ мисѣры-тъ тожи е твърдѣ умерѣтъ оп-искатъ и цѣвъ-тъ сѣмъ отъ 116 до 126. за най добръ-тъ фукшанскѣ качѣства.

Рышъ нова 80 до 85. въ и ти по кѣсно може бы да се не одържи на тѣ цѣвъ. Ич-мѣцы новы отъ 63; до 70.72 кило то най зара-вы-тъ и сухите сѣ теглило да 46 либры.

Воръа въ Галацъ

днесъ 7 Септември.

Лондра Пиасъ	95 ³ / ₈	96 ³ / ₈
Марсѣлія „	3 31 ¹ / ₂	3 32 ¹ / ₂
Италія „	3 30	31 ¹ / ₄